

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 8 października 2015 r.

Poz. 2872

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.139.2015 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 7 października 2015 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.) oraz § 4 pkt 3 i pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587), a także rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100 poz. 908).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XIII/257/15 Rady Miasta Krosna z dnia 28 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Krosna „Przemysłowa I – strefa inwestycyjna”.

Uzasadnienie

Rada Miasta Krosna w dniu 28 sierpnia 2015 r. podjęła uchwałę Nr XIII/257/15 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Krosna „Przemysłowa I – strefa inwestycyjna”.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 7 września 2015 r. Organ nadzoru oceniając przedmiotową uchwałę pod kątem zgodności z prawem stwierdził, że narusza ona przepisy art. 15 ust. 2 pkt 6 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.) oraz § 4 pkt 3 i pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587), a także rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100 poz. 908) i dlatego też zostało w stosunku do tej uchwały wszczęte postępowanie nadzorcze.

Kolejno organ nadzoru przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie, którego zajął następujące stanowisko, uwzględniając przy tym wyjaśnienia złożone przez Prezydenta Miasta Krosna w piśmie z dnia 1 października 2015 r.

W procedurze uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rada gminy musi kierować się zasadami sporządzania planu miejscowego, określonymi w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015r. poz. 199 ze zm.) oraz w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587). Naruszenie zasad sporządzania planu lub istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części, zgodnie z brzmieniem art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Z kolei rozporządzenie cyt. wyżej w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa wymogi dotyczące stosowania standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu planu odnoszących się do części tekstowej planu jak i graficznej.

Analizując regulacje przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W Studium, zgodnie z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, „ustalenia dotyczące kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów powinny określać dopuszczalny zakres i ograniczenia tych zmian, a także zawierać wytyczne ich określania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego”. Ustalenia w zakresie kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania terenów powinny w szczególności określać minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne, uwzględniające wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury.

Wprowadzone planem miejscowym Miasta Krosna „Przemysłowa I – strefa inwestycyjna”, maksymalne wysokości zabudowy (§ 10 ust. 1 pkt 7, ust 2 pkt 7 i pkt 8) - w żaden sposób nie spełniają wytycznych ustalonych na str. 133 Studium w tabeli p.n: „Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu”. W teście tabeli zostały ustalone jednoznaczne wskaźniki (maksymalna wysokość 7 m.), które stanowią podstawę zagospodarowania przedmiotowego terenu 1.U3.

Odnoszenie się do ogólnych ustaleń Studium (str. 119), uchwalony plan może doprowadzić do obchodzenia postanowień Studium, odwracając zupełnie proporcje i założony kierunek zmian w strukturze przestrzennej gminy. W ten sposób teren U, może zostać zagospodarowany budynkami o wysokości większej, niż założone 7m w Studium. Stanowiłoby to zupełne zaprzeczenie kierunku ustalonego w Studium.

Z treści kierunków wyłania się jednoznaczna polityka uchwalona przez Radę Miasta, która jest wiążąca dla organu, przy sporządzaniu planu miejscowego, co wynika wprost z art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W rozpatrywanej sprawie doszło więc bezspornie do naruszenia ustaleń Studium poprzez uchwalenie planu miejscowego „Przemysłowa I – strefa inwestycyjna”, a więc do naruszenia art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Niewątpliwie należy także zauważyć, że Studium pełni doniosłą funkcję koordynacyjną względem planów miejscowych. Pełnienie tej funkcji przez studium jest możliwe wówczas, gdy będą respektowane zasady związania organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych oraz nienaruszania przez organy gminy ustaleń studium przy sporządzaniu planów miejscowych. Zgodzić się należy ze stanowiskiem wyrażonym przez WSA w Krakowie w wyroku z dnia 19 lipca 2013 r., że „Wymóg stwierdzenia zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest wymogiem bezwarunkowym i nie jest to wymóg jedynie formalny. Pogląd ten potwierdza wyrok NSA z dnia 3 lipca 2014 r. sygn. akt II OSK 240/13, czy z dnia 1 lipca 2014 r. sygn. akt II OSK 85/14.

Organ nadzoru podkreśla przy tym, że kwestionowana uchwała, jako akt prawa miejscowego podlega szczególnym rygorom prawnym, ponieważ jej regulacje dotyczą różnych podmiotów. W związku z tym zapisy uchwały będącej takim aktem powinny wypełniać zasady zawarte w ustawie o planowaniu przestrzennym i w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Niewątpliwie ustalenia Planu winny być czytelne i nie powinny budzić żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Uchwały te podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa i jest to dodatkowa przesłanka stwarzająca wymóg czytelności i jasności w zapisach planów miejscowych. Organ nadzoru stwierdził natomiast, iż przedmiotowa uchwała zawiera również zapisy niejasne, a także informacje, które nie są ustaleniem stanowiącym, a mianowicie:

- 1) niejasne są zapisy zawarte w §8 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały, gdyż „oś główna startowa lotniska w Krośnie”, znajduje się poza granicami planu i nie widnieje na rysunku planu, co może utrudniać realizację przedmiotowych ustaleń mpzp;
- 2) niewłaściwy jest zapis zawarty w §9 uchwały, gdyż „zakaz likwidacji” nie należy do przedmiotu planu miejscowego, określonego w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 3) niewłaściwe są ustalenia odnoszące się do terenów wskazanych pod zabudowę 1.PU i 2.PU, gdyż nie doprecyzowano do jakiego obszaru (powierzchni działki budowlanej czy terenu) odnoszą się ustalone wskaźniki, co jest wymagane stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz do § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wprawdzie w § 10 nagłówek odnosi się do „parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu”, jednak z uwagi na możliwość podziału na działki budowlane o powierzchni nie mniejszej, niż 1000 m² należy doprecyzować ustalone wskaźniki, szczególnie uwzględniając je pod kątem realizacji inwestycji na poszczególnych działkach budowlanych;

- 4) w §11 uchwały pojawiły się informacje, które nie są ustaleniem stanowiącym, właściwym dla aktu prawa miejscowego. Ponadto należy zauważyć, iż stosownie do §4 pkt 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26.08.2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ustalenia planu powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów z uwagi na uwzględnienie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz ochrony środowiska;
- 5) w §12 ust. 5 uchwały znajduje się informacja, które nie jest ustaleniem stanowiącym;
- 6) w przepisach uchwały, pojawiło się szereg odwołań do „przepisów odrębnych”, nie będących ustaleniami stanowiącymi i będącymi wyłącznie przypomnieniem o stosowaniu obowiązujących przepisów prawa. Dotyczy to również zapisu zawartego w §14 ust. 1 pkt 1 lit h) uchwały odnoszącego się do „hydrantów p.poż.”, nie należy on do przedmiotu planu miejscowego.

Mając jednakże na względzie wskazane przez organ nadzoru istotne naruszenie prawa, a więc niezgodność uchwalonego planu miejscowego „Przemysłowa I – strefa inwestycyjna” ze Studium, co związane jest z naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego, należało zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz z dyspozycją art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - stwierdzić nieważność uchwały Nr XIII/257/15 Rady Miasta Krosna z dnia 28 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Krosna „Przemysłowa I – strefa inwestycyjna”.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

**z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Janusz Olech